КОРПОРАТИВЕН ДАНЪК
СПЕЦИФИЧНИ ПРАВИЛА НА ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ ПРИ НАПУСКАНЕ

От 1 януари 2020 г. влизат промени в ЗКПО, касаещи въвеждането на правила за облагане при напускане, във връзка с прилагането на ***Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар*** (Директива 2016/1164).

Съгласно Директивата: „*Функцията на данъците при напускане е да се гарантира, че когато даден данъкоплатец премества активи или променя юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели, извън данъчната юрисдикция на една държава, тази държава облага икономическата стойност на евентуалната капиталова печалба, създадена на нейна територия, дори ако тя все още не е реализирана към момента на напускането. ...*“.

1. Облагане при напускане съгласно ЗКПО:

За да бъдат приложени правилата за облагане при напускане, е нужно:

✓ в следствие на трансфера България да загуби правото да обложи резултата от последващото разпореждане с трансферираните активи или дейност и

✓ трансферът да попада сред изрично посочените в ЗКПО.

Важно! Тези правила важат само и единствено при трансфер между отделни части на едно и също предприятие (между места на стопанска дейност (МСД) или места на стопанска дейност и централата на лицето), но не и между дружество майка и дъщерни дружества или между други свързани лица.

Правилата за облагане на трансферите между различни части на едно и също предприятие в страната и чужбина не се прилагат, когато трансферът на активите е за период по-къс от 12 месеца и едно от следните три условия е изпълнено:

- трансферът е свързан със сделки за финансиране на ценни книжа, или
- трансферът е свързан с активи, предоставени като обезпечение, или
- трансферът се извършва с цел изпълнение на пруденциални капиталови изисквания или управление на ликвидността.

2. Приложими дефиниции в Допълнителните разпоредби (§ 1) на ЗКПО:

КОРПОРАТИВЕН ДАНЪК
СПЕЦИФИЧНИ ПРАВИЛА НА ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ ПРИ НАПУСКАНЕ

1. Място на стопанска дейност *(1, т. 2 от ДР на ЗКПО във връзка с § 1, т. 5 от ДР на ДОПК)*

„Място на стопанска дейност" е:

а) определено място (собствено, наето или ползвано на друго основание), посредством което чуждестранно лице извършва цялостно или частично стопанска дейност в страната, като например: място на управление; клон; търговско представителство, регистрирано в страната; офис; кантора; ателие; завод; работилница (фабрика); магазин; склад за търговия; сервиз; монтажен обект; строителна площадка; мина; кариера; сонда; петролен или газов кладенец; извор или друг обект на извличане на природни ресурси;

б) извършването на дейност в страната от лица, упълномощени да сключват договори от името на чуждестранни лица, с изключение на дейността на представителите с независим статут по глава шеста от Търговския закон;

в) трайно извършване на търговски сделки с място на изпълнение в страната, дори когато чуждестранното лице няма постоянен представител или определено място.

Наличието на място на стопанска дейност се определя от наличието на следните белези:

1. По б. „а"

- определено място - налице са вещи (движими или недвижими) на разположение (без значение правното основание) на чуждестранното лице, които вещи са разположени и използвани в сравнително ограничено пространство (обвързани с определена географска точка от територията на страната);
- извършване на стопанска дейност - посредством тези вещи чуждестранното лице извършва стопанска дейност – т.е. дейност, която има относителна завършеност на стопанския цикъл и позволява извличане на печалба;
- дейността се извършва относително продължително, т.е. характеризира се с продължителност от не малък или пренебрежим период от време например поне 5-6 месеца или регулярност и

повторяемост въпреки по-кратката продължителност – например 1-2 месеца, но всяка година в продължение на няколко години.

2. По б. „б" – определено лице (физическо или юридическо), което е правно или фактически зависимо от чуждестранното лице и действа съобразно задължителни за него указания има право и договаря по обвързващ (юридически или фактически) за чуждестранното лице начин сделки, изпълнението на които представлява извършване на стопанска дейност, т.е. дейност, от която пряко може да се извлича печалба. Дейността следва също така да е относително продължителна;

3. По б. в" – съвпада с „а", но не е необходимо да е налице географска обвързаност на дейността, т.е. дейността не се осъществява посредством определено място, достатъчно е наличието на стопанска дейност и относителна продължителност. Намира приложение най-вече в случаите, когато не се прилага СИДДО.

Внимание: когато е налице приложима СИДДО, за да е налице място на стопанска дейност е необходимо да са изпълнени критериите както на ДОПК, така и на СИДДО. В тази връзка полезна информация може да се получи от Коментара на ОИСР към Модела за СИДДО на ОИСР.

„Трансфер на активи/дейност" за целите на чл. 155 - 155г е операция, вследствие на която Република България губи правото на облагане на резултата от последващо разпореждане с тези активи/тази дейност, като същите активи/същата дейност остават/остава правна или икономическа собственост на същото лице *(§ 1, т. 104 от ДР на ЗКПО).*

„Промяна на юрисдикцията, на която лице е местно лице за данъчни цели" за целите на глава двадесета е налице, когато лице престава да бъде местно лице за данъчни цели на Република България и става местно лице за данъчни цели на друга юрисдикция *(§ 1, т. 105 от ДР на ЗКПО).*

„Трансфериране на дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност" за целите на чл. 155, ал. 1, т. 4 е налице, когато чуждестранно юридическо лице престава да подлежи на облагане в Република България чрез място на стопанска дейност за трансферираната дейност и започва да подлежи на данъчно облагане в друга юрисдикция *(§ 1, т. 106 от ДР на*

ЗКПО).

„Себестойност на услуга“ за целите на чл. 156 е себестойността на услугата, определена съгласно приложимите счетоводни стандарти от частта на предприятието, разположена в страната *(§ 1, т. 107 от ДР на ЗКПО).*

„Актив“ за целите на глава двадесета е ресурс, контролиран от данъчно задълженото лице *(§ 1, т. 108 от ДР на ЗКПО).*

„Дейност“ за целите на т. 104 и 106 е съвкупността от активи и пасиви на данъчно задължено лице, с които от организационна, функционална и финансова гледна точка може да се извършва самостоятелна стопанска дейност *(§ 1, т. 109 от ДР на ЗКПО).*